

v jeho již beztak z jiného důvodu zřízené úřední místnosti a že zvláštní kancelář matriční byla zřízena v Praze výjimečně vzhledem k velikosti a významu nábož. obce a pro pohodlí obcenstva. Již touto skutečností se však vysvětluje, proč nebylo potřebí, aby státní správa vydávala určitou výslovnou normu o úhradě případného jinakého nákladu věcného; nelze tudíž již z tohoto důvodu z nedostatku výslovné normy po této stránce pro spornou otázku nic vyvozovati.

Nutno však uvážiti toto: Stížnost sama uvádí, že st-lka netvrdí povinnosti státu, aby stát případný náklad takový hradil; dále nelze předpokládati, že by při instituci pro veřejnost tak důležité a státní správou tak podrobně upravované, jakou jsou nesporně žid. matriky, uhražování ostatního věcného nákladu v takových výjimečných případech, kde nutnost nákladu takového nastane, bylo mělo býti ponecháno matrikáři, takže by řádné fungování matrik po případě bylo závislé na tom, jak matrikář bude ochoten o případné věcné potřeby se postarati na svůj náklad; dále bylo již shora poukázáno na to, že vedení matrik se ukládá »židům« (§ 6 patentu z r. 1784), že »židé« jsou nyní nuceně organizováni v nábož. obcích (§§ 1 a 2 zák. č. 57/1890), že dále jsou matriky v žid. řádě z roku 1797, § 9 uváděny v oddílu jednajícím o náboženství a slouží také důležitým náboženským a konfesním potřebám příslušníků žid. vyznání a že konečně § 1 odst. 2 zák. č. 57/1890 ukládá žid. nábož. obcím, aby »pečovaly o uspokojování nábož. potřeb svých členů a aby udržovaly a podporovaly ústavy k tomu účelu potřebné.«

Za tohoto stavu věci nutno dospěti k závěru, že nyní i jinaký věcný náklad na vedení žid. matrik tam, kde výjimečně nutným se stane, jde k tíži žid. nábož. obcí.

Nelze proto ani ve směru ad 2 b) shledati, že by bylo bývalo nezákonným způsobem porušeno subj. právo st-lčino a jeví se stížnost i po té stránce bezdůvodnou.

Č. 7684.

Samospráva obecní. — Policie. — Řízení správní:
* **Ve sporech stran povinnosti obce vyslovené v odst. 2 § 3 zák. č. 165/1920 o zřizování státních policejních úřadů rozhoduje min. fin. v dohodě s min. vnitra.**

(Nález ze dne 11. ledna 1929 č. 131.)

V ě c: Obec města P. (adv. Dr. Matouš Mandl z Plzně) proti ministerstvu vnitra o bezplatné přenechání místností najatých pro policejní expositury.

V ý r o k: Na ř. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Na základě zmocnění § 1 zák. č. 165/20 bylo zřízeno v P. vyhláškou min. vnitra č. 664/1920 policejní ředitelství, jemuž bylo přikázáno m. j. i vykonávání policie bezpečnostní, mravnostní a čelední, obstarávané do té doby obcí. Místnosti, jež sloužily dosud obci pro úkoly policie státem převzaté, byly obcí přenechány státu. Místnosti ty byly — alespoň z části — v budovách obci nenáležících a platila za

ně obec nájem. V řízení správním vznikl spor o to, zda obec je povinna podle § 3 odst. 2 zák. č. 165/20 platiti za tyto místnosti i po převzetí policie státem nájem. Spor tento vyřídilo min. vnitra nař. rozhodnutím v ten smysl, že obec jest podle odst. 2 § 3 zák. č. 165/1920 povinna přenechati státu k bezplatnému užívání místnosti, které měla najaty v době zřízení státního policejního ředitelství v P., pro účely polic. expozitur v soukr. domech a jest proto povinna platiti nadále nájemné na místnosti tyto vypadající.

Rozhoduje o stížnosti, namítající, že takovou povinnost obce ze zák. vyvoditi nelze, a dovozující, že placení sporného nájemného stihá toliko státní správu, uvážil nss toto:

Zásadně jest každá veř. korporace povinna nésti náklady, jež vyžaduje obstarávání úkolů na ni zákonem vznesených. Pro obor obecní policie vysloveno jest to v § 36 ob. zřiz. Z této zásady vychází i zák. č. 165/20, když v § 3 stanoví zřejmě jako výjimku z pravidla, že obec, již bylo vykonávání policie státem odňato, má k nákladům s vykonáváním policie v budoucnosti spojeným přispívati. Povinnost obci tu uložená jest dvojího druhu; jednak jest obec podle § 3 odst. 1 povinna v době prvních pěti let ode dne zřízení státního úřadu policejního v dotyčné obci přispívati k nákladům nově zřízeného úřadu peněžitou částkou, která bude určena min-em fin. v dohodě s min. vnitra, která však nesmí přesahovati skutečné řádné výlohy, které měla obec s úkoly státem převzatými v posledním kalendářním roce před sestátněním — jednak má podle druhého odst. téhož § obec povinnost přenechati státu bezplatně k užívání budovy, místnosti a věcné zařízení, jež sloužilo k úkolům státem převzatým. V obou případech jde tudíž o veřejnoprávní břemeno, stihající obec tenkrát, vezme-li stát na sebe výkon agendy policejní, prv obci náležející.

V daném případě jde o obsah a dosah povinnosti posléze uvedené a nss musil prve, nežli mohl vejíti na meritum sporu, uvažovati o tom, zdali min. vnitra, které tu rozhodovalo, bylo k řešení otázky té věcně příslušným. Jest pravda, že zák. č. 165/20 tuto otázku výslovně neřeší, leč podle shora cit. prvního odst. § 3 jest k určení míry povinnosti obce stihající povoláno min. fin. v dohodě s min. vnitra. Ježto pak i v případě 2. odst. nejde o nic jiného, nežli o určení míry veřejnoprávního závazku, vznikajícího pro obec rovněž u příležitosti převzetí výkonu policie státem, nutno míti za to, že i v tomto případě má rozhodovati min. fin. v dohodě s min. vnitra. Ježto však v daném případě nař. rozhodnutí tímto způsobem vydáno nebylo, nýbrž rozhodlo v otázce, o kterou jde, min. vnitra samotné, jde o rozhodnutí úřadu nepříslušného, tudíž již proto nezákonné. — — — —

Č. 7685.

Honební právo (Slezsko): * Není třeba, aby dohoda ve smyslu § 25 hon. zák. ze 13. ledna 1903 č. 42 z. z. slez. byla uzavřena dříve, než je vydána vyhláška podle § 10 cit. zák.

(Nález ze dne 12. ledna 1929 č. 403.)